

Lovforslag, som jeg herved har den Ære at indbringe for det høie Thing, gaar ud paa at udvide denne Fritagelse for Væsteafgift til ogjaa at gjælde fremmede Nationers Fiskefartøier, forsaavidt de sælge deres Fisk til de paa Færøerne værende Handels-etablissementer. Derved vil Handel og Industri paa Øerne fremmes, thi saaledes som det nu gaar, seile de fremmede Fiskere i Reglen til Nabolandene og sælge deres Ladninger paa Shetlandsøerne, Orkneyøerne og i Skotland, og det er kun en sjelden Undtagelse, at de sælge dem paa Færøerne. Det er Afgiften til Statskassen, der hovedsagenlig gjør, at de seile til Nabolandene. Hvis altsaa Lovforslaget bliver fremmet, vil det gavne Handelen, idet Njøbmændene saa ville faae den Fortjeneste, som er en Følge af den større Trafik, men navnlig vil det faae Betydning for den ubemidlede Arbeidsklasse, idet Naafikken bliver tilvirket til Klippfisk paa Færøerne. Derved vil den ubemidlede Arbeidsklasse faae den Indtægt, som flyder af Tilvirkningen, hvilket har saa meget større Betydning, som dette Arbeide i Reglen udføres af Kvinder og Børn, paa samme Tid som Mændene beskæftige sig med Fiskeri eller andre svære Arbeider. Saaledes som Forholdene nu ere, kunne Kvinder og Børn paa Færøerne ikke have nogen anden stor Fortjeneste ved Arbeide. I hvor høj Grad den nuværende Lovgivning er hemmende, vil det høie Thing bedre kunne se, naar man gjør en Sammenstilling mellem Forholdene herne og Forholdene paa Færøerne. Herne er det jo Reglen ved Indførsel af Varer, at forsaavidt de udføres igjen, faar man den ved Indførselen erlagte Told godtgjort, eller, hvad der i Praxis har den samme Betydning, der bliver udført af Kreditoplag. Paa Færøerne gaar man den modsatte Vej: Naar der indføres Varer, som atter udføres, maa der først erlægges Væsteafgift ved Indførselen, og saa maa der paany erlægges Væsteafgift ved Udførselen forsaavidt det sker i Skibe, som ere komne ballastede dertil, og det vil jo let kunne indses, i hvor høj Grad det maa hemme, ja ligefrem knuse baade Handel og Industri. Altsaa, hernede er der kun Tale om at erlægge Afgift af, hvad der bliver forbrugt i selve Landet, medens der paa Færøerne svares dobbelt Afgift af, hvad der ikke forbruges der af det Indførte. Denne Ulempe føles endnu stærkere ved Indførselen af Naafisk, dels fordi den ikke altid bliver indført i hele Ladninger, men i Dele af Ladninger, saasom halve eller kvart Ladninger, medens der desuagtet maa svares 4 Kr. pr. Væst af hele Skibets Drægtighed. Der-

nest er det ogsaa hemmende, fordi den Naafisk, som indføres fra de fremmede Fiskefartøier, ingeninde bliver forbrugt paa selve Øerne, men stadig tilvirkes til Klippfisk og udføres dels til Njøbenhavn og dels til Udlandet. Hvis denne Lov bliver gennemført, vil Statskassen intetsomhelst Tab lide derved; thi den Indtægt, den nu har ved Indførselen af Naafisk, er rent forsvindende, og den vil faae et Udvælgende derfor, idet der da vil blive udført mere Klippfisk, saa at der vil komme større Væsteafgift af Udførselen. Sa, hvis Trafikken bliver drevet efter en større Maalestok, saa vil Statskassen endog vinde i Indtægt derved.

Jeg veed vel, at det er et meget ugunstigt Tidspunkt, jeg kommer frem for det høie Thing med nærværende Lovforslag, da det høie Folkething har slaaet fast, at enhver Forhandling med dette Ministerium er ørtesløs. Grunden til denne Folkethingets Fremgangsmaade er som bekendt den, at Folkethinget fordrer, at Lovgivningen i Landet skal være i Overensstemmelse med den offentlige Mening — den skal være et Udtryk for Folkvillien, og deri er jeg enig med det høie Things Flertal. Da nu Ministeriets Ansøkelser ikke ere i Overensstemmelse med den offentlige Mening, men tværtimod staar i Strid med Folkvillien, er det, at Folkethinget har negtet at forhandle med dette Ministerium om Reformer. Dette Lovforslag er imidlertid netop i Overensstemmelse med Folkvillien, det er et Udtryk for den offentlige Mening i den Landsdel, som det vedrører. Det er Færøernes lokale Folkerepræsentation, Lagthinget, som har taget Initiativet til Lovforslaget. Lagthinget har i mange Aar arbeidet paa at faae denne Sag fremmet, men har stødt paa Betænkkeligheder fra Regeringens Repræsentant paa Færøerne, Amtmanden og Justitsministeriet. Nu er det endelig lykkedes Lagthinget at faae bortryddet disse Betænkkeligheder, og Forslaget er ordret saaledes, som Lagthinget har vedtaget det. Jeg kunde ønske, at der blev foretaget nogle Redaktionsændringer deri, men jeg har ikke villet gjøre det paa egen Haand; thi forsaavidt Folkethinget maatte ville tilstede, at Forslaget nyder Fremme, venter jeg, at det vil blive prøvet i et Udvalg, og der kunde da blive Veilighed til at indføre de Ændringer, som maatte anses for ønskelige. De fleste danske Love slutte med en saalydende Paragraf: „Denne Lov gjælder ikke for Færøerne“, og dette er jo begrundet i de særegne lokale Forhold der. Jeg vil tillade mig at bede Folkethinget om, at der i Praxis ved Udførselen af Folkethingets Dagsorden af 19de November